FOLKETINGSTIDENDE F

FOLKETINGET

Onsdag den 26. marts 2014 (D)

1

67. møde

Onsdag den 26. marts 2014 kl. 13.00

Dagsorden

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

1) Til finansministeren af:

Frank Aaen (EL)

Vil regeringen sikre, at statens aktier i Nets ikke sælges til en ny ejer, der ikke på forhånd kan garantere, at den danske lovgivning på området overholdes og selskabet ikke er underlagt udenlandsk lovgivning, der er i strid med dansk lovgivning? (Spm. nr. S 1190).

2) Til justitsministeren af:

Martin Henriksen (DF)

Hvilket signal sender det efter ministerens opfattelse, at regeringen styrer udlændingepolitikken på baggrund af enkeltsager i medierne og bruger disse til at gennemføre lempelser i udlændingereglerne? (Spm. nr. S 1182).

3) Til justitsministeren af:

Ellen Trane Nørby (V)

Hvilke tiltag vil ministeren konkret tage, for at der ikke fremadrettet sker fangeflugter fra de sønderjyske arrester, og ser ministeren en nybygget OPP-baseret »superarrest« i Sønderborg som den, kommunen har foreslået Justitsministeriet, som en løsning i den sammenhæng?

(Spm. nr. S 1187).

4) Til justitsministeren af:

Ellen Trane Nørby (V)

Er regeringen åben over for OPP-byggede arresthuse til afløsning af de preussisk opførte sønderjyske arresthuse, der ikke lever op til nutidens sikkerheds-, arbejdsmiljø- og bygningsmæssige krav til moderne arresthuse?

(Spm. nr. S 1196).

5) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V)

Hvad mener ministeren, at regeringen bør gøre for at udligne de regionale forskelle, der er i hjertepakkernes forløbstider? (Spm. nr. S 1188).

6) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V)

Inden for hvilke områder i sundhedsvæsenet mener ministeren, at der er behov for en mere ulige adgang til sundhed bestemt ud fra borgernes uddannelse og beskæftigelse? (Spm. nr. S 1189).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Klima-, energi- og bygningsministeren (Rasmus Helveg Petersen):

Lovforslag nr. L 161 (Forslag til lov om et klimaråd, klimapolitisk redegørelse og fastsættelse af nationale klimamålsætninger).

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Lovforslag nr. L 162 (Forslag til lov om ændring af lov om dansk indfødsret. (Dansk indfødsret til unge født og opvokset i Danmark m.v.))

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

Lovforslag nr. L 163 (Forslag til lov om solarier) og

Lovforslag nr. L 164 (Forslag til lov om ændring af sundhedsloven. (Hjælperordninger til personer med kronisk respirationsinsufficiens)).

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Lovforslag nr. L 165 (Forslag til lov om ændring af lov om social service, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og forskellige andre love. (Opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det mest specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning m.v.)),

Lovforslag nr. L 166 (Forslag til lov om ændring af lov om social pension, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., lov om individuel boligstøtte og lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. (Anvendelse af indkomstregisteret ved indtægtsregulering af social pension og boligstøtte m.v.)),

Lovforslag nr. L 167 (Forslag til lov om ændring af lov om børns forsørgelse. (Regelforenklinger og effektiviseringer på børnebidragsområdet)),

Lovforslag nr. L 168 (Forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om forpligtende kommunale samarbejder. (En tidlig forebyggende indsats m.v.)) og

Lovforslag nr. L 169 (Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Forstærket indsats mod asocial adfærd ved etablering af netværkssamråd, udvidelse af målgruppen for magtanvendelse over for børn og unge, der er anbragt uden for hjemmet m.v.))

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Lovforslag nr. L 170 (Forslag til lov om Nordsøenheden og Nordsøfonden).

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Lovforslag nr. L 171 (Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love. (Afgiftsnedsættelse for elektricitet fra land til visse erhvervsskibe i havne, mulighed for kraft-varme-værker for at opgøre afgifter på timebasis, ændring af afgiftsregler for biogas m.v. af hensyn til energibeskatningsdirektivet, forsøgsordning med udvidet benyttelse af afgiftsfri institutionsbusser m.v. i frikommuner og forlængelse af forhøjet befordringsfradrag for pendlere i yderkommuner)).

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Lovforslag nr. L 172 (Forslag til lov om projektering af nyanlæg og hastighedsopgraderinger af en række jernbanestrækninger på hovedbanen og regionalbanerne) og

Lovforslag nr. L173 (Forslag til lov om ændring af lov om jernbane).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af folketingstidende.dk. (jf. ovenfor).

Justitsministeren har meddelt mig, at hun ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse om forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter uden for strafferetsplejen. (Redegørelse nr. 10).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af folketingstidende.dk.

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 13:02

Formanden:

Det første spørgsmål er til finansministeren, men jeg ser ikke finansministeren. Hvis ikke ministeren dukker op nu, bliver vi nødt til at afbryde mødet.

Ellers kunne vi gå videre til justitsministeren, men der er ikke kommet nogen spørger endnu, så det er ikke så godt, synes jeg.

(Frank Aaen (EL): Spørgeren kan vel ikke kritiseres). Nej, det var bestemt ikke en kritik af spørgeren, hr. Frank Aaen.

Jamen vi udsætter mødet til kl. 13.10.

Mødet er udsat. (Kl. 13:03).

Kl. 13:10

Formanden:

Mødet er genoptaget.

Finansministeren har åbenbart ikke haft en forståelse af, at han skulle møde op i spørgetiden, og nu forstår jeg på spørgeren, at spørgsmålet hermed er omdirigeret til erhvervs- og vækstministeren til næste uge.

Så vi går videre til spørgsmål nr. 2 til justitsministeren af hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:10

Spm. nr. S 1190

1) Til finansministeren af:

Frank Aaen (EL)):

Vil regeringen sikre, at statens aktier i Nets ikke sælges til en ny ejer, der ikke på forhånd kan garantere, at den danske lovgivning på området overholdes og selskabet ikke er underlagt udenlandsk lovgivning, der er i strid med dansk lovgivning?

(Spørgsmålet er omdirigeret til erhvervs- og vækstministeren til spørgetiden næste uge).

Kl. 13:10

Spm. nr. S 1182

2) Til justitsministeren af:

Martin Henriksen (DF)):

Hvilket signal sender det efter ministerens opfattelse, at regeringen styrer udlændingepolitikken på baggrund af enkeltsager i medierne og bruger disse til at gennemføre lempelser i udlændingereglerne?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 13:10

Martin Henriksen (DF):

Først vil jeg sige tak, fordi ministeren er mødt op. Det er jo altid glimrende.

Hvilket signal sender det efter ministerens opfattelse, at regeringen styrer udlændingepolitikken på baggrund af enkeltsager i medierne og bruger disse til at gennemføre lempelser i udlændingereglerne?

Kl. 13:10

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:10

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jamen hr. Martin Henriksen skal da ikke takke mig for at møde op. Jeg har det sådan, at det er ugens gang. Søndag er kirketid, hvis det ellers var noget, man gjorde meget. Onsdag mødes vi to her i salen, hvor vi har haft gode snakke og drøftelser, og vender synspunkter med hinanden om udlændingepolitikken. Så jeg ville slet ikke kunne finde ud af at indstille mig på, at det var en onsdag, hvis ikke vi havde en aftale her.

Men tak for spørgsmålet. Og spørgsmålet fra Dansk Folkeparti går jo på, hvilket signal det sender, at vi styrer på baggrund af enkeltsager.

Jeg vil gerne sige, at det jo er en relevant problemstilling, for nogle gange, når der er enkeltsager, som dukker op, er det jo enkeltsager, som man kan mærke helt ind i hjertekulen. Det er sådan, at der, når vi har en udlændingepolitik, som betyder, at der ikke er fri

3

indvandring til Danmark, skal være nogle grænser. De grænser ligger jo et sted. Og jeg synes selv, at vi har det, man må sige er en robust og en retfærdig udlændingepolitik; en udlændingepolitik, som på mange stræk faktisk er nogenlunde identisk med den, som hr. Martin Henriksen og hr. Martin Henriksens parti selv stod bag i 2010.

Vi har lavet nogle ændringer. Vi har ændret det pointsystem, som vi syntes var udtryk for noget snobberi. Vi har gjort det lettere for børn at få adgang til familiesammenføring. Men når det kommer til stykket, har vi sådan set ikke lavet de store ændringer. Men nogle gange, og det vil jeg gerne medgive, er der sager, som jo viser, at selv om vi har nogle regler, som jeg synes er meget gode til at hegne den udlændingepolitik, vi skal have i Danmark, ind, så er der nogle skæbner – mennesker, som kommer i klemme.

Så kunne man jo sige, at det ville være kritisabelt, hvis jeg, eller hvis Folketinget så bare ville løse et problem for lige præcis det enkeltindivid, som man ser kommer i klemme. Men det, vi har gjort, er noget andet. Jeg kan jo nævne et eksempel som den 7-årige pige Im fra Thailand, som har en stedfar her i Danmark, som dør af kræft, og hvor Im og Ims mor dermed mister deres opholdstilladelse. Når sådan nogle sager dukker op, tror jeg, at vi alle sammen bliver overvældet af, at der her er noget, der er urimeligt. Og når der er noget, der er urimeligt, er det jo også os, der har en mulighed for at lave det om. Det er jeg sådan set glad for at vi gør. Det ændrer ikke noget ved, at vi generelt set har en rigtig fornuftig politik og en retfærdig og robust udlændingepolitik.

Kl. 13:12

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:12

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, det er vigtigt at holde fast i, at i sagen om Im og hendes mor var der jo tale om, at regeringen med opbakning fra Enhedslisten og Liberal Alliance havde forringet klagemulighederne og faktisk havde mulighed for at fastholde familien i Danmark, men valgte ikke at gøre det. Man ændrede lovgivningen, så man ikke kunne gøre det. Det synes jeg er en relevant pointe.

Men det til trods kommer man jo ikke uden om, at der efterhånden har udviklet sig en praksis på udlændingeområdet, hvor medierne er blevet sådan en ekstra klageinstans; det er i hvert fald meget tæt på. Det synes jeg er uhensigtsmæssigt. For så udvikler vi sådan en slags mediedemokrati eller Facebookdemokrati. Hvis en sag kører nogle bestemte steder i tilpas lang tid, kan man regne med, at politikerne går ind og ændrer lovgivningen. Og tit, når politikerne så går ind og ændrer lovgivningen, sidder politikerne jo og gør det, uden at man nødvendigvis har et indblik i de sager, som man ændrer lovgivningen på baggrund af. Det synes jeg er meget, meget uhensigtsmæssigt.

Jeg synes også, at der i den diskussion mangler det – det er så det, jeg efterlyser hos ministeren og hos regeringen – at man træder et skridt tilbage og ligesom kigger på det ovenfra og ned og forklarer folk, at de skal være opmærksomme på, at hvis der lempes på baggrund af en enkeltsag, er det ikke kun i den enkelte sag, der lempes, men det betyder også, at der lempes for en lang række andre mennesker, og dermed får det jo også konsekvenser i en tid, hvor indvandringen i forvejen er rekordstor.

Så jeg vil høre, hvad ministeren mener om, at det ville være mere hensigtsmæssigt, at politikerne trådte et skridt tilbage i de her enkeltsager og ligesom forholdt sig til de mere langsigtede perspektiver og konsekvenserne af, at der kommer så mange mennesker til Danmark, i stedet for hele tiden at fokusere på enkeltsager.

Kl. 13:14

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:14

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Der er flere ting, der er lidt mærkelige i det, som hr. Martin Henriksen netop nævner, bl.a. at indvandringen er rekordstor. Det synes jeg er et billede, som er lidt svært at genkende. Der er rigtig mange af dem, der kommer til Danmark, som jo kommer hertil, fordi de skal arbejde, eller fordi de er blevet kæreste med en dansker. Mange af dem har vestlig baggrund.

Vi har nogle regler. Vi har regler for asyl. Dem har vi ikke ændret et komma ved. Så har vi regler om familiesammenføring. Der er det jo rigtigt, at vi har været inde at ændre pointsystemet, for det, som især blev skabt i den sidste tid, hvor Dansk Folkeparti svingede taktstokken, var så urimeligt og var så hårdt, i forhold til at man gik ind og gjorde forskel på, hvem det var, en dansk statsborger havde forelsket sig i. Det ville vi gerne lave om, og det lavede vi om.

I forhold til de andre sager vil jeg gerne sige, at når der står et barn, som er kommet i klemme på grund af nogle regler, ja, så må man jo vælge det, som Dansk Folkeparti åbenbart vil, nemlig at sige, at det ikke vedrører os og vi da er fløjtende ligeglade. Det er nu bare ikke den opfattelse, jeg har, af, hvordan vi skal føre udlændingepolitik. Jeg synes, vi skal have nogle generelt robuste regler, men vi skal da også rette ind, når vi ser, at der er nogle mennesker, der kommer i klemme. For hvis ikke vi gjorde det, hvem pokker skulle så?

Kl. 13:15

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:15

Martin Henriksen (DF):

Nu har der jo været den her sag om den tyrkiske gymnasieelev, som har opholdt sig en årrække illegalt i Danmark, og hun vil så gerne fortsætte med at blive i Danmark, ligesom en lang række andre mennesker gerne vil fortsætte med at blive i Danmark. Jeg kan godt forstå, at de gerne vil være i Danmark, for Danmark har på mange forskellige niveauer bedre uddannelsessystemer osv. Der er på nogle områder mere at tilbyde i Danmark, end der er i så mange andre lande ude i den store verden, så derfor er det måske et meget naturligt ønske, at mennesker ønsker at være og blive i Danmark.

Men jeg mener stadig væk, at ministeren mangler at komme lidt ind på, hvad hun mener om det, jeg spurgte ind til, nemlig at vi som politikere, selv om vi godt kan forstå, at mennesker har de ønsker, efter min opfattelse først og fremmest skal tage hensyn til det danske samfund. Mener ministeren også, at det ville være meget godt, hvis politikerne engang imellem trådte et skridt tilbage i forhold til de her enkeltsager og i højere grad bevarede overblikket og sagde: Jamen altså, når vi lemper, betyder det også, at der er mange, mange flere end bare dem, der lige har været i TV Avisen, der får opholdstilladelse i Danmark?

Savner ministeren ikke, at der i den offentlige debat er et bredere perspektiv i forhold til at diskutere udlændingepolitik, i stedet for at man hele tiden går fra enkeltsag til enkeltsag?

Kl. 13:16

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:16 Kl. 13:19

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Der er noget i det, som spørgeren siger, der slet ikke hænger sammen, for hvis man siger, at hvis der bliver givet tilladelse i en enkelt sag, kommer der i øvrigt en hel masse med, er der jo noget, der ikke hænger sammen.

Det er rigtigt, at når vi går ind og ændrer reglerne for Im og hendes mor, vil det med hensyn til andre familer, som står i en tilsvarende situation – altså at ægtefællen, som har været grund til, at der er blevet givet en familiesammenføring, også dør af kræft eller af noget andet – være sådan, at man vil skulle gå ind og kigge på, om man alligevel kan give mulighed for, at de kan blive i Danmark.

Når hr. Martin Henriksen siger, at vi skal kigge på det danske samfunds interesser, så ved jeg ikke, hvem det er i det danske samfund, som har stået og påstået, at det danske samfund ville være bedre, hvis ikke Im og hendes mor måtte have lov til at være her. Det samme gælder Songül og hendes ligesindede, altså børn, som er vokset op i Danmark og har været her i mange år, men som ikke har fået lov til at være her, fordi deres sager var afsluttet, da den sidste lovændring trådte i kraft, og som dermed har været afskåret fra at kunne søge, på trods af at det er velintegrerede unge mennesker. Hvem er det, der siger, at det danske samfund ville være bedre, hvis ikke de var her? Jeg hører ikke til dem, der er enig i den påstand.

Jeg synes, at de her mennesker skal have en mulighed for at søge, om de kan få lov til at være her, ligesom andre børn, som har fået bedre muligheder for at søge, om de kan få lov til at blive hos deres forældre i Danmark.

Kl. 13:18

Formanden:

Hr. Martin Henriksen for den sidste omgang.

Kl. 13:18

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, at ministeren illustrerer problemet meget godt, for ministeren bliver ved med at forholde sig til enkeltsager. Ministeren forholder sig ikke til, hvad der sker på den lange bane, når vi har den store indvandring til Danmark, som vi rent faktisk har. Ministeren bliver ved med at ville forholde sig til enkeltsager.

Jeg vil igen bare sige, at lovgivningen før Imsagen jo var indrettet sådan, at der var mulighed for, at man kunne få forlænget sin opholdstilladelse i Danmark, hvis den herboende ægtefælle gik bort. Sådan var det jo i forvejen. Det var regeringen, der ændrede reglerne og forringede klagemulighederne. Det er, hvad det er.

Selvfølgelig diskuteres der enkeltsager, det gør vi jo også i Dansk Folkeparti med jævne mellemrum., men jeg vil bare gerne anmode om, at vi sætter mere tid af og er mere bevidste om, at vi altså også bliver nødt til at forholde os til, at man, når man lemper på baggrund af en enkeltsag i TV 2 Nyhederne, Politiken, eller hvor det kan være, også lemper det for en lang række andre personer. Og det kan jo selvfølgelig betyde, at der så bliver genereret nogle integrationsproblemer i det danske samfund, fordi tidligere tiders indvandring har genereret nogle integrationsproblemer i det danske samfund. Derfor appellerer jeg bare til, at ministeren og regeringen begynder at brede diskussionen mere ud.

Der vil jeg stadig væk gerne høre, om ministeren ikke kan se, at der er en pointe i, at det er et problem, at man har udviklet en praksis på udlændingeområdet, hvor man hopper fra enkeltsag til enkeltsag, og hvor det er sådan en slags medie- og Facebookdemokrati, der kører, uden at man har det mere brede perspektiv i tankerne.

Kl. 13:19

Formanden:

Ministeren.

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg er ikke enig i, at det, fordi der er to sager, hvor individerne meget er blevet identificeret med de ændringer, der er blevet lavet, så betyder, at vi reagerer fra enkeltsag til enkeltsag.

Når vi laver nogle ændringer, gør vi det jo f.eks. med baggrund i en enkelt sag, fordi vi lige præcis der får syn for sagen. Vi ser, at en konkret sagsbehandling betyder noget, som vi finder at være meget, meget urimeligt: at en lille pige skal udvises af Danmark, selv om hun har sin fremtid her, selv om hun har sine bedsteforældre her, selv om hun har sin hverdag her; at en pige som Songül, som går i gymnasiet, som får gode karakterer, og som klarer sig godt, ikke skal have lov til at være her, fordi der i gamle dage – altså for mange år siden – blev truffet en afgørelse, der sagde, at hun ingen mulighed ville have for at opnå en vellykket integration. Når vi så lige pludselig kan stå og se, at hov, det passer jo ikke, for pigen er integreret, så synes jeg da, at vi skal handle på det.

Vi har skabt en mulighed for den gruppe børn og unge, som har søgt under de gamle muligheder for at få familiesammenføring, men ikke har kunnet få deres sager behandlet under de nye regler, fordi deres sager var afsluttet, og dermed havde de allerede fået en afgørelse, inden de nye regler trådte i kraft. Til den gruppe børn og unge hører Songül. Det er en gruppe på omkring 24 unge mennesker. De får nu mulighed for at få lavet en parallelforskydning af deres sagsbehandling. Det vil sige, at vi sådan set ikke ændrer på kriterierne for, hvad der skal til for at få en familiesammenføring efter 2012-reglerne, men vi giver dem mulighed for at søge, som vi havde afskåret fra at søge, fordi de ikke kunne søge, da deres sager allerede var afvist.

Det er teknisk, men det betyder altså ikke, at alle får lov til at være her. Man får ikke lov til at være her, hvis man ikke er integreret, man får ikke lov til at være her, hvis man har begået kriminalitet, men er man integreret, så får man lov til at være her og blive her sammen sin familie.

Kl. 13:21

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er også til justitsministeren af fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 13:21

Spm. nr. S 1187

3) Til justitsministeren af:

Ellen Trane Nørby (V)):

Hvilke tiltag vil ministeren konkret tage, for at der ikke fremadrettet sker fangeflugter fra de sønderjyske arrester, og ser ministeren en nybygget OPP-baseret »superarrest« i Sønderborg som den, kommunen har foreslået Justitsministeriet, som en løsning i den sammenhæng?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 13:21

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Og spørgsmålet lyder: Hvilke tiltag vil ministeren konkret tage, for at der ikke fremadrettet sker fangeflugter fra de sønderjyske arrester, og ser ministeren en nybygget OPP-baseret »superarrest« i Sønderborg som den, kommunen har foreslået Justitsministeriet, som en løsning i den sammenhæng?

Det er selvfølgelig et spørgsmål, der er stillet i forlængelse af den fangeflugt, der er sket fra arresthuset i Tønder, som jo bare er en

blandt flere fangeflugter, der er sket over det seneste par år fra nogle af de umoderne og utidssvarende arrester i Danmark.

Kl. 13:22

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:22

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Tak for spørgsmålet, og så kommer her svaret, som også kommer i forlængelse af de tidligere tre svar, jeg har afgivet skriftligt til spørgeren. Så det glæder mig, at vi også nu kan få mulighed for at tage en mundtlig runde om det.

Jeg vil sige, at situationen med hensyn til vores arresthuse generelt jo er, at vi har et enormt vedligeholdelsesefterslæb. Det er ikke noget nyt, det er ikke noget, der er sket under den her regerings levetid. Det er noget, som vi har kendt til i rigtig mange år. Det, vi har gjort i den her regering, er at lave en aftale med de partier, vi har en aftale om kriminalforsorgen med, som handler om, at vi skal få lavet en analyse af, hvordan en fremtidig reform eller struktur skal være bl.a. på arresthusene, fordi det er noget gammelt byggeri, vi har rigtig mange steder. Og derfor er der behov for, at man interesserer sig for, hvad man skal gøre ved det.

Jeg kan så sige, at det er spørgeren jo ikke den eneste der gør. Jeg har haft samtaler med det socialdemokratiske folketingsmedlem Benny Engelbrecht, som også er meget optaget af dagsordenen, ligesom jeg har modtaget et brev, som også spørgeren nævner, fra borgmester Erik Lauritzen, som på vegne af byrådet skriver, om man ikke kunne finde ud af at lave en løsning med et OPP-samarbejde.

Lige nu er det for tidligt at sige, hvilken løsning der konkret skal findes, men jeg vil gerne sige, at vi selvfølgelig er optaget af, at der skal findes løsninger. Vi har sat penge af til at få lavet en analyse af bygningsmaterialet, af den struktur, vi eventuelt kunne lave, og så er det mit håb, at vi kan finde et politisk flertal på et tidspunkt, som vil være villig til at sætte penge af til at få løftet det efterslæb, der er, og som jo altså har været der i mange år. For det er korrekt, at vi har nogle meget gamle bygninger, og at der er behov for at finde løsninger, og OPP kan sagtens være den løsning, som borgmester Erik Lauritzen peger på, og som andre også ønsker sig, men der er ikke noget endeligt, fordi analysearbejdet ikke er afsluttet.

Men ja, det er utilfredsstillende, at vores arresthuse har den forfatning, som de har. Det er derfor også på tide, at der er blevet igangsat en analyse, så man kan begynde at prioritere og finde ud af, hvad vi gør ved det, og hvordan arresthusene for fremtiden skal være. Og der håber jeg meget at også Venstre på et tidspunkt vil være villig til at tage ansvar og være med til eventuelt at finde de penge, der skal til, hvis man skal finde nogle løsninger, der gør, at vi får bedre arresthuse, ikke kun i Sønderjylland, men i hele Danmark.

Kl. 13:24

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 13:24

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg er sådan set enig med ministeren i, at det her selvfølgelig er en øvelse, som gælder hele landet. Man kan så sige, at de fire sønderjyske arresthuse er fra en tid, hvor Tyskland end ikke hed Tyskland, men hed Preussen, og er bygget, mens Sønderjylland var under tysk ledelse. Det vil sige, at vi har at gøre med nogle meget, meget gamle bygninger. Altså, helt konkret i forbindelse med fangeflugten fra Tønder er det jo simpelt hen mørtel og sten, der kunne pilles direkte ud af væggene, fordi det simpelt hen er så faldefærdigt, som det er. Så man må sige, at der selvfølgelig er et behov i hele landet, men at der også er nogle steder, hvor der er et akut behov.

Det, vi tog initiativ til, mens vi sad i regering, var hele retskredsreformen, og der er retten jo blevet placeret i Sønderborg. Derfor er der også lavet beregninger, der viser, at man sådan set vil kunne opnå en synergieffekt og også få en besparelse mandskabsmæssigt, hvis man placerer et moderne arresthus, der skal dække området, i tæt tilknytning til retten. Og det håber jeg sådan set også at ministeren vil tage med.

Jeg vil gerne spørge ind til det her analysearbejde, for det er jo korrekt, som ministeren siger, at det skal vare fra 2013 til 2016, men vi skriver nu foråret 2014. Det vil sige, at vi, hvis analysearbejdet først er færdigt i 2016 og man først derefter skal tage stilling til det, jo sikkerhedsmæssigt løber en risiko, både hvad angår fangeflugter og de medarbejdere, der er i arresterne, de næste mange år. Synes justitsministeren, det er tilfredsstillende?

Kl. 13:25

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:25

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Nej, det synes jeg sådan set ikke det er. Derfor er jeg også rigtig ærgerlig over, at man ikke har taget fat på det her for mange år siden, for der er ikke nogen tvivl om, at når bygningerne blev bygget, dengang Tyskland hed Preussen, er det jo ikke et problem, der er opstået i løbet af de sidste 2 år og står og hopper regeringen på maven. Det her er en gammelkendt problemstilling, som der ikke har været vilje til at tage hånd om.

Det er vi så gået i gang med nu, og det, vi har sagt, er, at der selvfølgelig er et efterslæb på vedligeholdelsen, som skal udbedres. Det gør vi. Vi har sat penge af til at øge sikkerheden, og den øger vi ved bl.a. at lægge hegnstråd over gårdene på nogle af vores arresthuse, sådan at det bliver umuligt at smugle mobiltelefoner ind eller kaste hash og andre ting ind. Så det er jo ikke sådan, at vi ikke gør noget.

Men det er vigtigt at sige, at vi nok har behov for at få lavet en moderne og helt nye reform af den måde, som vi opbevarer arrestanter på. Det kræver altså, at vi laver en grundig analyse af det og også sætter penge af til det, og der håber jeg meget at Venstre til sin tid vil være med til at finansiere det, fordi vi da kommer til at skulle finde nogle penge, hvis der skal findes nogle løsninger.

Kl. 13:26

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 13:26

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen det er klart, at hvis man skal sammenlægge enheder, vil der være en periode, hvor der skal foretages nogle investeringer. Til gengæld vil der jo også være nogle driftsbesparelser efterfølgende, fordi man får større sikkerhed omkring arresthusene med nogle mere moderne faciliteter, hvor der mandskabsmæssigt ikke stilles de samme krav, som der stilles i dag. For man vil kunne overskue bygningerne på en anden måde.

Men når jeg har spurgt ind til det, og når ministeren også selv refererer til det, der står i brevet fra Sønderborg Kommune, som jo ikke kun gælder det nuværende byråd, men også de foregående byråd, så er det jo for at se OPP som en model for at komme hurtigere i gang. Det er også derfor, vi ser, at bl.a. Region Syddanmark nu vælger at lave en ny psykiatrisk hospital via en OPP-model, ikke fordi man kan spare penge her og nu, men fordi man kan få processen hurtigere i gang. Derfor håber jeg også, at ministeren, som ministeren også lidt har indikeret, vil kigge positivt på, om det her ikke kunne være en måde at komme i gang med processen på før 2016.

Kl. 13:27

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:27

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg tror, at det bliver svært at komme i gang inden 2016, for først og fremmest skal der laves den analyse, som allerede er igangsat, og i kriminalforsorgsaftalen er der sat nogle penge af til både at få lavet analysen og det øvrige. Der er p.t. ikke andre penge at kunne sætte det i gang for, og inden man skal lave sådan et byggeri, skal tingene i udbud, og så skal det startes, og det tager tid.

Men det, jeg gerne vil sige, er, at vi har lavet en aftale, som ikke alene handler om at få lavet en analyse af hele arresthusområdet. Vi kigger også lige nu på at lave en reform af kriminalforsorgen i det hele taget, for jeg synes, det er rigtig nødvendigt, at vi holder op med at tænke vores enheder som separate enheder og begynder at tænke meget mere på tværs, så vi kan udnytte den kapacitet, vi har, uanset om det er i arresthuse, når folk sidder varetægtsfængslet, eller i fængsler eller pensioner.

Så lige nu er der gang i et rigtig, rigtig stort reformarbejde på hele det her område. Det skal have tid til at virke. Men jeg afviser slet ikke, at der er behov for nye og mere moderne arresthuse, også i Sønderjylland. Det tror jeg er tydeligt for de fleste at der er behov for. Derfor må man jo give tid til den proces, der nu er sat i gang, og der håber jeg så, at Venstre i modsætning til sidste gang vil være med til at gå ind og tage ansvar, når der på et tidspunkt skal findes nogle penge.

Kl. 13:28

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby, sidste omgang.

Kl. 13:28

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Altså, man kan jo vælge at tage jahatten på og høre det positive i det, ministeren svarer, men jeg synes nu alligevel, det er lidt ærgerligt, at vi skal hen forbi 2016, før der kan ske noget.

Når jeg refererer til Region Syddanmark, er det jo, fordi man der nu bredt politisk er blevet enig om, at det nye psykiatriske hospital skal bygges som en OPP-model, og det er jo ikke, fordi det her og nu vil spare penge, eller fordi man regner med, at regningen så vil blive mindre; det er for at kunne sætte nogle processer i gang hurtigere, end man kan, hvis det skal køre som et offentligt byggeri. Jeg håber sådan set, at ministeren også på Justitsministeriets område vil være åben over for, at man ligesom tager fat på det.

Vi har nogle rigtig gode erfaringer med OPP-byggerier, både i vejsektoren og også nu på sygehusområdet, og jeg synes sådan set, det vil være ærgerligt, hvis man ikke også tager de erfaringer med ind på justitsministerens område og ligesom tør tænke nyt og måske sige: Jamen så lad os prøve at lave en forsøgsmodel, på baggrund af at vi har en akut situation med de fire sønderjyske arresthuse, som simpelt hen er utidssvarende.

Kl. 13:29

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:29

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Vi har ikke kun utidssvarende arresthuse i Sønderjylland, og jeg tror, de fleste nok godt vil kunne forstå, at det vil være lidt mærkeligt at begynde at give en tilladelse til et byggeri et sted, når man er ved at lave en samlet analyse, for hvad så med de andre steder, der også ge-

rne vil gå i gang? Skal de så også have lov at gå i gang, og hvad så med hensynet til helheden og den idé, som jeg præsenterede lige før, og som handler om, at vi skal til at tænke på tværs?

Et OPP-projekt er heller ikke gratis. Der vil også skulle sættes offentlige penge af til sådan et projekt. Jeg afviser slet ikke, at det kan være en god idé, og at vi på et tidspunkt kan ende med, at det er sådan en løsning, der skal laves, men vi bliver altså nødt til lige at få lavet den analyse færdig, så vi kan se, hvordan tingene skal være, i en sammenhæng.

Når det så er sagt, håber jeg meget, at Venstre, når den analyse ligger klar, så også vil være med til at gå ind og tage ansvar for at finde pengene. Det var vi ærgerlige over at Venstre ikke ville, da vi skulle lave den sidste aftale, så vi håber jo på, at Venstre næste gang vil være dem, som også tager jahatten på og er med til at tage ansvar, når der skal findes de praktiske løsninger.

Kl. 13:30

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er også til justitsministeren af fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 13:30

Spm. nr. S 1196

4) Til justitsministeren af:

Ellen Trane Nørby (V)):

Er regeringen åben over for OPP-byggede arresthuse til afløsning af de preussisk opførte sønderjyske arresthuse, der ikke lever op til nutidens sikkerheds-, arbejdsmiljø- og bygningsmæssige krav til moderne arresthuse?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 13:30

Ellen Trane Nørby (V):

Spørgsmålet følger lidt op på det forrige: Er regeringen åben over for OPP-byggede arresthuse til afløsning af de preussisk opførte sønderjyske arresthuse, der ikke lever op til nutidens sikkerheds-, arbejdsmiljø- og bygningsmæssige krav til moderne arresthuse?

Kl. 13:31

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:31

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Der bliver sagt, at spørgsmålet følger op på det forrige. Jeg føler egentlig, at spørgsmålet er blevet meget godt afsluttet og besvaret. Vi kan selvfølgelig godt tage det hele igen, men i stedet for tror jeg bare, at jeg vil starte med at sige: Ja, vi kigger på den model, som også Venstres spørger her har fremført, ligesom vi, når det gælder det brev, jeg har sendt til Sønderborgs borgmester, Erik Lauritsen, har været positive, ligesom der også er andre, der har rejst den her problemstilling.

Når det er sagt, kunne det være, at jeg så også skulle prøve at svare på, hvad det er, vi ellers har lavet i forbindelse med den aftale, som vi har lavet. For det er rigtigt, at arresthusene er et selvstændigt problem, men der har jo også været andre problemer, hvor vi har været nødt til at finde finansiering her og nu. Det har bl.a. været til den enorme indsats, som der var behov for til et løft i forhold til rockerog bandemiljøet. Derfor satte vi penge af til, at der skulle etableres 200 nye pladser, og vi har i Statsfængslet Østjylland oprettet en afdeling med 48 pladser til indsatte fra rocker- og bandemiljøet.

Derfor er der jo mange andre ting i den aftale, vi har lavet, som vi har måttet prioritere, fordi vi jo også har været nødt til at sætte fokus på, at der er mange af dem, som kommer ind, og som får nogle af de her straffe, som vi gerne vil kunne isolere fra hinanden, og det er så en af de ting, vi har brugt rigtig mange penge på.

Noget andet, vi har sat i gang, er så reformen af, hvordan arrestsektoren skal være. Der sagde jeg jo i mit svar på det tidligere spørgsmål, at jeg synes, det er vigtigt, at den reorganisering af kriminalforsorgen, som vi nu har startet, bliver tænkt sådan, at tingene begynder at indgå i en helhed. Helt konkret betyder det, at man, hvis man sidder i et arresthus et sted, så også skal vide, hvad der foregår i fængslet ved siden af, eller hvad der foregår på den pension, som man skal sendes ud til efterfølgende. Der tror jeg at man kan effektivisere enormt meget, og når man kan effektivisere og gøre tingene smartere – og det vil sige, at man eksempelvis ikke skal sidde hvert sted og lave handleplaner selvstændigt, men at man kan bruge hinandens arbejde – så kan man også frigøre nogle ressourcer. For vi har brug for ressourcer til bl.a., som fru Ellen Trane Nørby nævner, at få bygget nye arresthuse. Det er et behov, som jeg bestemt anerkender, og derfor har vi også sat penge af i vores aftale til at få lavet en reform, en undersøgelse, en analyse, som skal vise, hvordan en eventuel reform kan laves.

Så det her arbejde er rigtig godt i gang, og jeg er enig med Venstres spørger i, at der er behov for det – og det har der så i øvrigt været, måske ikke i 100 år, men i hvert fald i rigtig mange år.

K1 13:33

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 13:33

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg tror egentlig, at alle anerkender, at der er rigtig mange udfordringer, ikke bare inden for kriminalforsorgen og i forhold til vores arresthuse og inden for vores retsvæsen på en række områder, og at der sådan set netop er behov for, at man sammentænker tingene – det tror jeg ikke der er nogen der er uenig i.

Jeg tror også bare, man må sige, at en ting er at lave en analyse, som skal omfatte det hele, men noget andet er jo at se på, hvor der er nogle åbenlyse behov, og hvor der er nogle åbenlyse synergifordele. Det er der f.eks., ved at man, i stedet for at der er en lang transporttid mellem arresterne til de retter, hvor der kører sager på arrestanterne, får skabt en nærhed, sådan at man også kan spare ressourcer – som det også er dokumenteret i den rapport, der er lavet på området – i forbindelse med at man ikke skal transportere arrestanter frem og tilbage.

Det er jo nogle af de ting, som jeg egentlig håber at ministeren vil kigge på, altså at vi i stedet for at sige, at vi skal have hele landet på plads på en gang, så kigger på, om vi ikke netop skulle prøve at gøre os nogle erfaringer for at blive klogere, for ligesom at finde ud af, ikke bare på skrivebordet, men også ude i den virkelige verden, hvor det egentlig er, vi kan høste nogle synergieffekter, og hvor det er, vi med fordel kan bruge ressourcerne bedre, end vi gør i dag, ved at sammentænke nogle ting. Og der synes jeg i høj grad at det forslag, der er kommet fra Sønderborg Kommune, og som ministeren jo også selv omtaler, altså det, som den socialdemokratiske borgmester i kommunen har sendt til justitsministeren, kunne være et område, hvor man sådan set netop kunne lave nogle forsøg og gøre sig nogle erfaringer, der forhåbentlig kunne gavne i den videre proces. For hvis der er noget, vi har lært i forbindelse med retskredsreformen, så er det jo, at byggeprocessen, hvor man sætter byggerier i gang i hele landet på en gang, også betyder, at man ikke nødvendigvis altid gør sig erfaringerne med, hvordan man kan skrue sådan nogle processer sammen på den mest hensigtsmæssige måde.

Derfor håber jeg egentlig bare, at ministeren og regeringen vil genoverveje det – ikke for at forfordele nogen, men for netop at få erfaringer, som gør, at vi bruger vores ressourcer optimalt – og se på, om det ikke kunne være en idé at kigge på de sønderjyske arresthuse som et forsøg, også set i lyset af de problemstillinger, der er i hele den sydlige del af Jylland, for jeg tror ikke, der er nogen, der regner med, at der ikke også er grænseoverløbere, der skal placeres i arresterne dér. Og derfor vil der jo alt andet lige i fremtiden også være et behov for en arrest i området, ligegyldigt hvordan sådan en analyserapport så ender med at se ud.

Kl. 13:35

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:35

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Ja, jeg er enig i, at der kommer til at være et behov for pladser. Vi har jo oprettet rigtig mange ekstra pladser, og der vil også være et behov for pladser i det sønderjyske. Vi har gjort det, at vi har igangsat en analyse, fordi vi skal have lavet en reform af det her område. Når man er i sådan et reformarbejde, tror jeg, det er en dårlig idé, at man begynder at lave forskellige knopskydninger rundtomkring, for det vil være rart, når det gælder det resultat, vi når frem til, når vi skal finde ud af, hvordan den nye struktur skal indrettes, at vi da så kan starte fra scratch og ikke skal til at forholde os til, at vi har fået lavet en hel masse knopskydninger.

Når det så er sagt, vil jeg sige til fru Ellen Trane Nørby, at selv hvis jeg havde haft den holdning, at det havde været en god idé at sige, at vi da bare kan starte dernede, starte et sted, og så se, hvordan de har lyst til at starte andre steder, og hvordan vi i det hele taget kan få bundet den store sløjfe til sidst, så var der jo stadig væk et problem med hensyn til pengene. Hvor skal pengene komme fra? Venstre er jo ikke med i aftalen, og Venstre ønskede ikke at være med i den aftale, vi har om kriminalforsorgen. Derfor håber jeg meget, at Venstre vil være med i den næste aftale. For jeg er sådan set enig i, at der er behov for, at der skal sættes penge af til det her område.

Kl. 13:36

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 13:36

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen det er jo der, hvor ministeren går galt i byen, for fordelen ved at have et OPP-projekt er jo sådan set, at man kan lave en driftsaftale med nogle andre aktører, som påtager sig en del af ansvaret. Det vil sige, at du ikke skal have pengene op af lommen her og nu til andet end de driftsudgifter, som du i forvejen har. Det er jo sådan set også de beregninger, der ligger til grund for den rapport og det brev, som ministeren har fået fra borgmesteren i Sønderborg, som lægger vægt på, at der faktisk vil være en ret stor driftsbesparelse at hente på en række punkter, både fordi man ikke har fire enheder, men også fordi man sparer en del af transporten. Det er jo noget af den synergieffekt, man skal hente, og som egentlig ikke handler om, at der skal bruges flere penge, men handler om at gøre det på en bedre måde.

Så er jeg lidt ked af, at ministeren så klart afviser, at forsøgsordninger kan være godt. Det er jo noget, vi med stor succes gør på folkeskoleområdet og på en lang række andre områder for at gøre os nogle erfaringer, så vi ikke begår fejl i stor skala.

Kl. 13:37

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:37

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Det er heller ikke, fordi jeg er imod forsøgsordninger generelt, men når vi er ved at lave en stor analyse af, hvordan det her område skal indrettes, og når jeg om meget, meget kort tid fremsætter et lovforslag her i Folketinget, som handler om, hvordan kriminalforsorgen skal organiseres, så er der bare allerede nogle processer i gang, som lige skal have lov til at komme til at arbejde. Derudover har vi jo sat penge af i den aftale, som vi har lavet om kriminalforsorgens økonomi. Den aftale ønskede Venstre ikke at være med i, for på trods af at man har siddet og haft regeringsmagten i 10 år, og på trods af at man jo har siddet og været vidende om, at der er en masse af vores bygninger rundtomkring, ikke kun arresthusene, men også fængslerne, som er i en rigtig dårlig tilstand, så har man jo ikke ønsket at sætte penge af til at gøre noget for at udbedre det.

Jeg kan da godt være ærgerlig over i dag, at vi står og skal sige: Nå, men så blev bygningerne endnu dårligere. Men det er så bare der, vi er, og i stedet for at begynde at lave knopskydninger med hovedet under armen eller lappe på det ene eller det andet har vi så valgt den strategi, at vi siger: Vi må have lavet en analyse af hele området, finde ud af, hvordan vi kan tænke det her om igen. Jeg er fuldstændig enig i alle de ting, som fru Ellen Trane Nørby taler om, om synergieffekter, om gode ting, om mindre transport, men vi skal bare lige have lavet analysen, og så skal vi finde pengene, For det er jo altså sådan, at selv OPP-projekter ikke er fuldstændig gratis.

Kl. 13:38

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby, sidste omgang.

Kl. 13:38

Ellen Trane Nørby (V):

Nu bliver ministeren jo ved med at fremhæve, at Venstre ikke er en del af den aftale, der ligger nu, men det ved ministeren jo godt ikke handler om indholdet af arreststrukturen, men handler om, at den måde, som regeringen ville finansiere aftalen på, var at opkræve en ekstra brugerbetaling for samtlige mennesker i Danmark, som går til tandlæge. Det syntes vi ikke var den måde, man skulle finansiere det på, og derfor skiltes vejene, ikke nødvendigvis på indholdsdiskussionen, men på finansieringsdiskussionen, fordi vi ser på det her med at skubbe udgifter over på de danske borgere på en helt anden måde.

Vi tager gerne ansvar, ligesom vi gjorde for retskredsreformen, ligesom vi tog ansvar for at opgradere vores arrester, mens vi sad i regering, men det, der skal ske på det her område, er jo en større omlægning, og der håber jeg bare, at ministeren vil kigge positivt på OPP som en model, fordi det er en måde, vi kan få bedre synergi, spare nogle ressourcer og forhåbentlig også lære af retskredsreformen, at der kan være en fordel ved, at alting ikke skal bygges på én gang, men at man kan starte nogle steder, få nogle erfaringer og så tage de gode erfaringer med i resten af strukturændringen i landet.

Kl. 13:39

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:39

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jo, og det er jo ikke sådan, at vi ikke har byggerier i gang rundtomkring, det er ikke sådan, at vi ikke har vedligeholdelsesarbejder i gang, eller at vi ikke i det hele taget udvider med flere pladser, for det gør vi. Vi er også i gang i forhold til at sikre de arrestbygninger, vi har, bl.a. ved at lægge hegn over nogle af de gårdarealer, der er rundtomkring, så man ikke skal kunne kaste mobiltelefoner og stoffer og andre ting ind. Så vi gør rigtig mange ting. Og vi er i gang med at lave en fuldstændig omorganisering af kriminalforsorgen, ligesom vi har sat analysen i gang for at finde ud af, hvordan arreststrukturen være. Jeg håber meget, at vi kan finde hinanden, næste gang der skal laves en aftale, og jeg vil slet ikke afvise, at det kan være et OPP-projekt.

Jeg har også kvitteret og skrevet et meget positivt brev til Sønderborgs borgmester, som jo har skrevet til mig og foreslået det her, for det er slet ikke sådan, at jeg ikke er interesseret i at kigge på det, jeg bliver bare nødt til at holde fast i, at vi altså allerede har sat noget i gang.

Kl. 13:40

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet. Tak til justitsministeren.

Det næste spørgsmål er til ministeren for sundhed og forebyggelse af fru Sophie Løhde.

Kl. 13:40

Spm. nr. S 1188

5) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V)):

Hvad mener ministeren, at regeringen bør gøre for at udligne de regionale forskelle, der er i hjertepakkernes forløbstider?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 13:41

Sophie Løhde (V):

Hvad mener ministeren at regeringen bør gøre for at udligne de regionale forskelle i hjertepakkernes forløbstider?

Kl. 13:41

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:41

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

Den vigtigste prioritet for mig som sundhedsminister er at sikre, at der er god og lige behandling for alle borgere i alle dele af landet, og behandlingen af hjertesygdomme er jo et af kerneområderne i vores sundhedsvæsen. Generelt kan vi også glæde os over, at der over de seneste år er sket markante forbedringer på hjerteområdet i Danmark. Der er ingen tvivl om, at en hjertesygdom kan være en meget alvorlig sygdom. Derfor er det også afgørende, at man som patient får adgang til hurtig udredning og hurtig behandling. Hjertepakkerne har netop til formål at forbedre behandlingen, forbedre livskvaliteten og mindske utrygheden forbundet med ventetid.

Det er utrolig vigtigt, at vi nu har fået en ny monitoreringsmodel, der gør det muligt at følge hjertebehandlingerne i regionerne. Tallene for den nye hjertemonitorering blev offentliggjort for første gang den 14. marts. Da det er første gang, er det klart, at tallene er forbundet med en vis usikkerhed, og derfor skal man nok være forsigtig med at læse for meget ind i de nye tal. Det er jo så til gengæld et problem, der vil blive løst med tiden.

Det er regionernes ansvar at tilrettelægge hjertepatienternes udredning og behandling sundhedsfagligt forsvarligt, og jeg har en forventning om, at regionerne vil skrue gevaldigt op for registreringerne, så tallene bliver mere sikre. Jeg har også en forventning om, at regionerne tager initiativ til at øge andelen af patienter, som kommer igennem hjertepakkerne inden for standardforløbstiden. Regionerne har da også tilkendegivet, at der er iværksat initiativer målrettet hjertepakkerne i regionerne, og det vil vi selvfølgelig følge op på, bl.a. med monitorering. Kl. 13:42

Formanden:

Fru Sophie Løhde.

Kl. 13:42

Sophie Løhde (V):

Først og fremmest er jeg rigtig glad for, at sundhedsministeren anerkender de rigtig store fremskridt, som den tidligere regering, VK-regeringen, lykkedes med på hjerteområdet. Det var nogle rigtig vigtige initiativer, som blev taget, og hvormed vi har fået løftet et meget, meget vigtigt område, som derfor også fortsat har vores store fokus. For jeg er jo helt enig med ministeren i, at hjerteområdet er ekstremt centralt og vigtigt.

Når jeg har stillet spørgsmålet til monitorering, er det sådan set, fordi jeg jo også har læst sundhedsministerens pressemeddelelse. Jeg var glad for, at man igangsatte en monitorering, men jeg må godt nok sige, at jeg blev skuffet ved at se tallene, da man så valgte at offentliggøre dem. Dels er der jo meget sørgelig læsning i de tal, der ligger for området, som halter bagefter; dels undrer jeg mig gevaldigt over, hvorfor monitoreringen, når man i 2012 beslutter at indføre en ny monitoreringsmodel på hjerteområdet, så her i dag er så utrolig dårlig.

Altså, hvorfor har man ikke undervejs taget nogle initiativer og sikret sig, at det, vi nu sætter i værk, også bliver implementeret på en ordentlig måde, så vi rent faktisk i dag kan følge det her område bedre? Har man lukket øjnene siden 2012 og ikke været optaget af det, ud over at man har været optaget af at melde nogle beslutninger ud, som man så ikke har været interesseret i at sikre udførelsen af?

Der er jo adskillige ting, man kan dykke ned i med de her tal, der er kommet. Men der er én diskussion, som vedrører, hvor meget vi kan tolke ud fra de data, som ligger, og så er der en anden diskussion, som ministeren jo også anerkender, nemlig om, at vi skal tolke de her data med varsomhed. Og det er jo netop udtryk for, at kvaliteten af den monitorering, som nu er lavet, ikke er tilfredsstillende. Hvorfor har man ikke gjort noget for at sikre, at det her blev bedre? Det er jo ikke, fordi man har haft kort tid til at sikre det her. Der har sådan set været rigtig, rigtig god tid, så hvad har man egentlig foretaget sig i den tid i Sundhedsministeriet? Jeg er godt klar over, at sundhedsministeren ikke har siddet så længe, men han må kunne redegøre for, hvorfor hans forgænger så i hvert fald ikke har sikret sig, at det her blev fulgt til dørs.

Kl. 13:45

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:45

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

De tal, som indgår i den diskussion, vi har nu, er jo tal, som er indhentet i tredje og fjerde kvartal af 2013. Det vil sige, at de rækker et halvt år tilbage. De skal så selvfølgelig samles sammen, bunkes og så offentliggøres. Derfor kommer offentliggørelsen nu. Så vi er tilbage et halvt år inde i 2013, hvor tallene så begynder at blive indsamlet. Så skal man yderligere tilbage for at have modellen på plads. Det er jo er en model, som Statens Serum Institut har udviklet for Landspatientregisteret, og det er klart, at når man laver en monitoreringsmodel, der er så ambitiøs, som den her er, i den forstand, at den vil kunne følge pakkeforløbene i alle deres faser, så er det selvfølgelig en stor opgave, som tager tid.

Der synes jeg det vigtige er, at vi nu står med en model, som kan bruges fremadrettet, og en model, som vil kunne give oplysninger fra de enkeltelementer, som sætter os i stand til at bruge monitoreringen til det, som den gerne skal bruges til, nemlig at have fokus på de steder, hvor det ikke går godt; finde ud af, hvilke steder det går

bedst; lave læring på tværs af den offentlige sektor; og sætte ind de steder, hvor der er behov for hjælp, sådan at vi hele tiden sikrer og hele tiden presser på for det, som er den her regerings ambition, nemlig at folk bliver behandlet så hurtigt, så effektivt og så godt som muligt til den lavest mulige pris.

K1 13:46

Formanden:

Fru Sophie Løhde.

Kl. 13:46

Sophie Løhde (V):

Nu tilkommer det jo nok ikke mig at korrigere ministeren, men altså, det sidste må da være en sandhed med modifikationer, efter at man lige har sørget for at forringe behandlingsgarantien og dermed har som erklæret mål, at patienterne skal vente noget længere.

Men tilbage til det her. Der er jo flere problemer. Altså, for det første viser de her tal eller opgørelsen jo, at der er problemer med at overholde de fastlagte forløbstider i forhold til patienter med hjerteklapsygdom, hjertesvigt, hjertekramper. Hvad mener ministeren at der er behov for at gøre i den sammenhæng? Skal der strammes op? Hvis ja, hvordan har ministeren så tænkt sig at det skal ske? Det hører jeg da meget gerne nogle konkrete bud på.

Endelig er der jo en anden problematik, som vedrører, at der er alt, alt for få registreringer af patienterne på behandlingsdelen. Så svarer ministeren i første omgang, at han har en forventning om, at regionerne vil skrue op for antallet af registreringer. Jeg forstår bare ikke, at vi ikke har bedre tal at tage udgangspunkt i i dag, når man har haft så lang tid til at forberede det her. Så hvad har ministeren tænkt sig at tage af initiativer i dag og i morgen for at sikre, at når den næste omgang af monitoreringen her kommer, har vi et helt andet grundlag at diskutere ud fra? Vil ministeren foretage sig noget, eller bygger det hele på en forventning om, at nogle andre måske vil gøre noget andet?

Kl. 13:48

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:48

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

Lad mig indledningsvis slå fast, at et af de største skridt, der måske er taget i retning af at sikre patienterne en hurtig og effektiv behandling, præcis er den udredningsgaranti, som den her regering har lavet, og som har betydet, at behandlingsgarantien ikke bare bliver sådan noget, der måske kan komme, og så er man kommet i behandling, og så er man inde i systemet osv. Her er der nogle faste, afsluttede forløb, som sikrer, at folk kommer igennem, og sikrer lighed. Det synes jeg i sig selv er af kæmpestor værdi.

Så til spørgsmålet om, hvad der så kan gøres her. Jeg kan godt forstå, at det, når man sidder i opposition, kan være svært at overskue, hvad der kan gøres, men der er bare en masse drejeknapper, som der kan drejes på, eksempelvis optimering af arbejdsgangene, eksempelvis mere fleksibel ambulatorieudnyttelse, eksempelvis flere aktivitetsaftaler, eksempelvis opfølgning, hvor man sikrer, at de udfordringer, der er, med at overholde standardforløbstiderne bliver imødegået. Så der er masser at gøre.

Hvad gør vi så fra centralt hold? var en del af spørgsmålet. Jamen det – og det tror jeg også godt at spørgeren ved – som er helt centralt her, er, at det her jo bliver fulgt tæt af Sundhedsstyrelsen og drøftet i styrelsens taskforce for patientforløb på lige præcis kræft- og hjerteområdet, og det er af helt afgørende betydning, for at vi kan sikre den fremdrift, som der gerne skal være på det her område.

Kl. 13:49 Kl. 13:51

Formanden:

Fru Sophie Løhde, sidste omgang.

Kl. 13:49

Sophie Løhde (V):

Ja, jeg prøvede at lytte efter og notere ned. Jeg synes ikke, jeg hørte sådan det store konkrete svar fra ministeren. Altså, det er fint nok, at den her regering har valgt at overtage en udredningsret fra den tidligere regering – vi er da superglade for, at I var enige i det – men vi er så bare kede af den måde, I har udmøntet den på, nemlig en måde, hvor patienterne ikke har ret til noget som helst. Og ja, så har I forringet behandlingsgarantien. Det er selvfølgelig også noget at være stolt af, altså at man har sikret, at ingen har fået ret til at vente i kortere tid, men mange har fået pligt til at vente lidt længere. Der ser vi lidt forskelligt på det politisk, i forhold til om det er til glæde for patienterne eller ej, at man har forringet behandlingsgarantien. Vi mener ikke, det er et skridt i den rigtige retning.

I forhold til hjerteområdet – og når nu ministeren ikke vil svare sådan specielt præcist på, om man har tænkt sig at gøre noget i forhold til det her – kunne jeg godt tænke mig at høre om noget helt principielt, nemlig om ministeren er enig med sin partifælle Bent Hansen, der er regionsrådsformand i Region Midtjylland og formand for Danske Regioner, og som tidligere netop i forbindelse med hjertepakkernes forløbstider har givet udtryk for, at »... i de fleste tilfælde tager patienterne ingen skade af at vente lidt længere«.

Er ministeren enig i det udsagn, eller er ministeren uenig i det udsagn?

Kl. 13:50

Formanden:

Ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 13:50

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

Jeg bliver nødt til at anholde den indledende fremstilling af betydningen af udredningsretten. Se, det er sådan, at når man har et forløb, hvor man kan give elastik på udredningen, som den tidligere regering gjorde, bliver værdien af en behandlingsgaranti efterfølgende meget mindre, end den er i en situation som den, den her regering har skabt, nemlig hvor vi har sagt: Du skal udredes inden for 1 måned, for når du først er udredt, kan du komme i gang med behandlingen. Man kan jo dårligt foretage behandling i en situation, hvor folk ikke er udredt. Det vil i hvert fald i en lang række tilfælde være halsløs gerning. Det svarer lidt til at foretage reparationer uden at vide, hvad der i virkeligheden er vejen. Derfor er udredningsgarantien så afgørende et skridt til forbedring af sundhedsvæsenet i Danmark.

Kl. 13:51

Formanden:

Så er spørgsmålet sluttet. (Sophie Løhde (V): Nej!) Jo, det er det. Men der er et nyt spørgsmål fra fru Sophie Løhde til ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 13:51

Spm. nr. S 1189

6) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V)):

Inden for hvilke områder i sundhedsvæsenet mener ministeren, at der er behov for en mere ulige adgang til sundhed bestemt ud fra borgernes uddannelse og beskæftigelse?

Formanden:

Værsgo.

Sophie Løhde (V):

Inden for hvilke områder i sundhedsvæsenet mener ministeren at der er behov for en mere ulige adgang til sundhed bestemt ud fra borgernes uddannelse og beskæftigelse?

Kl. 13:52

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:52

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at det her selvfølgelig ikke handler om at give nogle mere ulige adgang i sundhedsvæsenet. Tværtimod handler det her om det helt grundlæggende princip i Danmark: Alle danskere skal have lige adgang til sundhedsydelser af høj kvalitet. Problemet er jo bare, at den lige adgang til sundhed, som vi har i øjeblikket, er formel. Derfor skal vi blive bedre til at behandle patienterne efter de behov, de har, for reelt ser vi, at det er dem med de korteste uddannelser og med de laveste indkomster, som er mest syge, og som dør tidligere end dem, der har taget en lang uddannelse. Dermed selvfølgelig ikke sagt, at alle ufaglærte partout har brug for udvidede og specialiserede tilbud, eller at alle, der har taget en uddannelse, har nemt ved at navigere i sundhedsvæsenet, men uddannelsen er en helt markant markør for helbred, sundhed og sygelighed.

Det ændrer selvfølgelig ikke ved, at man i hvert enkelt tilfælde skal foretage en konkret afvejning af, hvad den konkrete patient har brug for. Jeg synes, vi har et ansvar for at have et særligt fokus på de patienter, som har et ekstra behov for behandling, pleje og opfølgning, og jeg synes, at vi som samfund – og det er en ideologisk holdning – er nødt til at være opmærksomme på, at vi får alle med.

Det er derfor, jeg er af den opfattelse, at vores sundhedspersonale i højere grad skal være bevidst om den enkelte patients behov og ressourcer og tage afsæt i dem, når behandlingen tilrettelægges. Sundhedspersonalet skal have en fornemmelse for, hvem de sidder over for, så de kan yde en målrettet indsats alt efter de individuelle behov, patienten har. Det kan f.eks. være forskellige behov for, hvor mange gange sundhedsplejersken skal komme på besøg i den nybagte familie. Det kan være patienter, der har brug for et særlig tilrettelagt genoptræningsforløb, hvis deres behov er særlig komplekse og de er i en særlig sårbar situation. Det kan være, at særlig svækkede ældre patienter har brug for ekstra støtte til et behandlingsforløb for at blive trygge, og for at behandlingsforløbet også opleves sammenhængende. Eller det kan være et målrettet uddannelsesforløb for diabetespatienter eller kampagner særlig målrettet nogle af dem, som er udsatte

Så jeg synes, at der er et behov for, at vi i stedet for at fokusere på den formelle lighed prøver at sikre, at vores sundhedsvæsen også leverer den reelle lighed.

Kl. 13:54

Formanden:

Fru Sophie Løhde.

Kl. 13:54

Sophie Løhde (V):

Først og fremmest vil jeg gerne rose ministeren for, at de udtalelser, han kommer med, næsten bliver bedre og bedre, jo flere gange jeg er i debat med sundhedsministeren. Der sker den udvikling, at man hen over weekenden begynder at bakke lidt i forhold til det, der var udgangspunktet. Men man kan selvfølgelig også altid kom på bedre tanker og blive klogere.

Altså, der er jo ikke nogen, der har noget imod, at vi skal sikre en mere individuel behandling i sundhedsvæsenet. Det er faktisk en afgørende udfordring, mener jeg, uanset hvilket politisk parti man end måtte tilhøre. Det, der bare er det afgørende og helt principielle for os i Venstre, er, at det til enhver tid sker ud fra behov og ikke på baggrund af folks uddannelse eller løntrin.

Det er også derfor, at vi undrer os over, at sundhedsministeren i weekenden slår til lyd for, at vi nu skal til at sikre, at hvis du har taget en uddannelse, har du ikke den samme adgang til sundhedsfaglige tilbud, hvis du måtte have behovet, som hvis du er ufaglært. Jeg synes jo, at det må være en kerneopgave for en socialdemokratisk sundhedsminister at sige: Uanset om du er børnehavepædagog eller er ufaglært, har du selvfølgelig krav på, sikkerhed og vished for, at du får den hjælp, som du har behov for, uanset hvad.

Er ministeren enig i det? Eller er det, fordi ministeren er kommet til at sige nogle forkerte ting til Politiken her hen over weekenden?

Kl. 13:56

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:56

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

Det, jeg har sagt i dag, er præcis det samme som det, jeg sagde til Politiken i weekenden. Jeg tror, at det, der er sket, snarere er, at Venstres ordfører har fået lejlighed til at tænke sig om undervejs og måske er kommet i tanke om, at den melding, man fik givet fra starten, måske ikke var den klogeste. Jeg har hele tiden sagt, at det selvfølgelig skal være sådan, at det er behovet, der er bestemmende.

Det, der er det interessante spørgsmål, og det, som Venstres ordfører konsekvent også her over weekenden har undladt at svare på, er, om Venstre er enig i, at uddannelsen er en markør for sygdomme og en markør for, hvor lang tid borgerne i det her land lever i gennemsnit – ja eller nej.

Kl. 13:56

Formanden:

Fru Sophie Løhde.

Kl. 13:56

Sophie Løhde (V):

Nu skulle man jo næsten tro – jeg ved ikke, om ministeren vil kalde det at tage forskud på glæderne – at det er ministeren, der er begyndt at stille spørgsmål til oppositionen. Det plejer nu at være omvendt, at det er oppositionen, der stiller spørgsmål til ministeren, og så skal ministeren svare. Men det oplevede jeg også i første runde, da jeg blev konkret, nemlig at man ikke rigtig ønsker at stå på mål.

Jeg kan fuldt ud stå på mål for alt, hvad jeg har udtalt her i weekenden, men det var jo ikke mig, der gik i pressen og sagde, at nu skal vi til at bruge flere ressourcer på gruppen af lavtuddannede, og, nu citerer jeg, at højtuddannede fremover så til gengæld skal klare sig med mindre. Der har vi bare et andet udgangspunkt i Venstre, nemlig at vi er optaget af at bekæmpe ulighed i sundhed, samtidig med at vi selvfølgelig er et hundrede procent optaget af, at uanset om du måtte være ufaglært eller have taget en mellemlang uddannelse, skal du have sikkerheden og visheden for, at du til enhver tid kan få hjælp i sundhedsvæsenet, hvis du har behovet.

Det er det, der er vores udgangspunkt, og dermed vil jeg sige i forhold til spørgsmålet, når nu jeg skal forsøge at svare på ministerens spørgsmål, om det er en markør, at det kan det være, men det behøver det ikke være. Dermed anerkender jeg heller ikke ministerens præmis om, at fordi du er lavtuddannet, er du ressourcesvag, og så kan du ikke noget, og fordi du er højtuddannet, så skal du undvære hjælp. Man kan sagtens være højtuddannet og opleve nogle kriser

i sit liv, som gør, at man har nøjagtig lige så meget behov for hjælp som nogle andre mennesker.

Det er jo derfor, at jeg ville ønske, at ministerens udgangspunkt snarere havde været patienterne, borgerne, end det havde udgangspunkt i, hvem der har taget en uddannelse, og hvem der ikke har taget en uddannelse i det her samfund.

Kl. 13:58

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:58

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

Selv om der bliver gjort mange forsøg på at snakke udenom, hørte jeg Venstres ordfører ende med at blive enig med sig selv i, at ja, det er sådan, at uddannelse er en markør, som identificerer, at dem, som har den korteste uddannelse i det her samfund, bliver mere syge og lever kortere end dem, som har de længste uddannelser i det her samfund.

Det, der undrer mig, er, at Venstres ordfører så ikke tager konsekvensen af den konstatering – som jo i øvrigt bakkes op helt fundamentalt af den ene videnskabelige rapport efter den anden – og spørger, hvordan vi så gør op med det; men insisterer på, at den formelle lighed er god nok, og dermed ser hen over hovedet på den gruppe, som så bliver ladt tilbage i vores sundhedsvæsen, dem, som ikke får den behandling, dem, som ikke får den hjælp, som de har behov for; og bare insisterer på, at hvis der formelt set er lige adgang, er det godt nok. Det synes jeg er dybt, dybt problematisk.

Kl. 13:59

Formanden:

Fru Sophie Løhde, sidste omgang.

Kl. 13:59

Sophie Løhde (V):

Jamen jeg skal gerne gentage, at det *kan* være en markør, men det behøver ikke være det. Fordi man ikke har taget en uddannelse, behøver man ikke pr. definition være ressourcesvag. Fordi man har taget en uddannelse, behøver man ikke pr. definition være ressourcestærk. Man kan sagtens være højtuddannet og være ressourcesvag. Det er jo sådan set det, der er vores udgangspunkt i Venstre, nemlig at vi betragter mennesker som det, de er: mennesker, der har forskellige behov. Det er de behov, vi skal imødekomme, og vi skal hjælpe ud fra behov og ikke ud fra uddannelsesbeviset.

Men nu kunne jeg jo tænke mig, at ministeren måske også ville prøve at blive lidt konkret, når man har bevæget sig ned fra alle de mange store ord: Hvordan er det så, det her forslag skal udmøntes i praksis? Vil ministeren komme med konkrete lovændringer i næste folketingssamling – jeg formoder, at ministeren ikke kan nå det inden sommerferien – eller er det her mere en melding, end det er noget, der egentlig skal udmøntes i nogle konkrete ændringer i sundhedsvæsenet? Eller sagt med andre ord: Er der nogen, der er sikret noget lovgivningsmæssigt i dag, som ministeren ønsker at tage noget fra? Og hvis ja: På hvilke områder er det, og hvor mange omfatter det? Det må man jo have gjort sig nogle overvejelser om på forhånd.

Kl. 14:00

Formanden:

Ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 14:00

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

Det er ikke altid, de her onsdagsspørgsmål rigtig fører til noget, men i dag førte de til noget, nemlig Venstres erkendelse af, at vi har behov for at indrette vores sundhedsvæsen efter dem, der har hjælp be-

hov. Den bevægelse synes jeg der er grund til at kvittere for. Konsekvensen af det må så også være, at man holder op med at se hen over hovedet på dem, som er lavtuddannede, for alene at fokusere på dem, som har de højeste uddannelser, som alt andet lige har lettere adgang til sundhed, som alt andet lige har lettere adgang til behandling, og som alt andet lige har lettere adgang til forebyggelse; men i stedet for kommer ind i kampen og spørger, hvordan vi sikrer, at det her samfund med den solidaritet, vi står på, hænger sammen, at vi får alle med, at vi også får de svageste med, og at vi også får dem med, som har behov for hjælp, og ikke bare hjælper dem, som står på livets champagneside.

Kl. 14:01

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet. Tak til ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 14:01

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i overmorgen, fredag den 28. marts 2014, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen. Mødet er hævet. (Kl. 14:02).